

La Meridiana 1976!

15 Febrer 2024 •

La Bostikina

Records, Memòries i Fotografies d'en Xavier Basiana Vers

Paisatges de La Sagrera 2005 Quan la Nau Bostik era un somni!

Nau Bostik • Foto: Xavier Basiana Vers • 26 Març 2005

9 anys de la Nau Bostik

Del 15 de febrer de 2015 al 15 de febrer de 2024

Avui 15 de febrer de 2024 fa 9 anys que vàrem entrar a conquerir una fàbrica que feia molts anys que estava abandonada, com es veu a la foto de l'esquerra, i li vàrem donar una nova oportunitat perquè fos útil. Poc temps després ens varen donar el **premi Casablanca** per reutilitzar i preservar aquest patrimoni industrial.

Avui també estic content de guanyar una Nau amb la qual hem compartit aventures i per fi s'han jubilat. Sempre estarem agraïts **amb** els gallecs de Betor.

Em aquest espai que ha quedat buit intentaré fer-hi un petit Museu fotogràfic. El barri té diverses agrupacions fotogràfiques i aquí m'agradarà mostrar les meves fotos que he fet des de l'any 1970 quan vaig arribar a la Sagrera amb 17 anys.

Espero que sigui un espai útil i de trobada amb la gent que li agrada la fotografia. També hi haurà una àrea d'exposicions temporals pels fotògrafs que ho desitgin. Després d'endreçar l'espai invertirem en la compra d'algunes pantalles per anar projectant sèries de fotografies.

Aquest primer any prepararem les sèries:
Paisatges de la Sagrera • Retrats fets a la Sagrera
i una altra que vaig confeccionar sobre els meus 50 anys de viure al barri.

Coses que passen a La Nau Bostik

Avui hem fet assatjos per la inauguració del
Espai La Bostikina • Foto: Xavier Basiana • 22-Gener-2024

El dia 15 de febrer del 2024 fa 9 anys que vaig arribar a un acord amb la Immobiliària la Llave de Oro per llogar la fàbrica abandonada que estava destinada a l'enderroc.

He pensat que la millor manera de celebrar-ho és editant aquesta petita revista que amb la suma de 12 números serà el moment d'enquadernar-ho.

També posem en marxa un espai que serà un petit museu de les fotos i lloc de trobada per fer-hi xerrades, exposicions fotogràfiques i el que faci falta.

Aquest 2024, havia decidit fer diverses coses! Poder posar ordre a les meves fotos i escriure dos llibres. Un era per repassar les coses que jo he fet durant la meva vida. Una mena de **Memòries** i l'altre era publicar un llibre amb les

fotos del meu barri de **La Sagrera** que he fet durant aquests 50 i tants anys. Ja tenia embasstats els dos, però finalment, crec que em serà més fàcil anar fent cada mes aquesta revista de 24 pàgines i **poder enquadrar les 12 primeres en format llibre.**

Doncs vinga. Aquí va la segona en la qual aniré posant fotos de retrats fets a la Sagrera i també els meus paisatges i alhora aprofitaré per anar mostrant les coses que vaig fer quan feia d'Arquitecte.

Espero que us agradi i d'aquí un any podrem comprar el llibre!

**Retratant al Xavier Tries!
I us dic que als de la Bostik que us Bombin!**

Quim Terré

(Gener 2024)

A l'època trepidant dels anys 70 i principis dels 80, quan semblava que s'obrien les portes de bat a bat per construir un món millor i que en el nostre barri tenia el seu reflex en un moviment veïnal important per dignificar les condicions de vida a la Sagrera, és fa difícil dir quan vas conèixer a una persona que també estava en aquesta dinàmica.

Segurament ens vam trobar per primera vegada, en una concentració per reivindicar una plaça, una escola o un equipament cultural, armat ell amb una màquina de retratar i captant les imatges que perpetuarien aquells moments i que han anat confirmant al llarg dels anys un patrimoni fotogràfic únic on es poden seguir els canvis que s'han produït a la Sagrera en els darrers 50 anys. Potser després en una de les diverses assembles o en qualsevol comissió on ens reuníem de forma continuada, per impulsar els canvis que es creien innegociables, vàrem tornar a coincidir, el que és evident és que d'una manera natural aquests contactes que cada cop sovintejaven més, es van anar convertint amb una coneixença i un tracte personal.

Des de llavors ha plogut molt i ens hem acompanyat en alguns projectes i perquè no dir-ho, en altres hem discrepat.

Encara recordo que en les úniques eleccions disputades a la presidència de l'associació de veïns al 13 de febrer del 1982, anàvem en candidatures diferents, resultant el seu bloc guanyador i convertint-se en sots-president de l'entitat. Però, voltes que dona la vida, va passar a ser president en no poder acabar el mandat la persona que havia estat escollida i en aquell punt, bona part del bloc "perdedor" ens vàrem arremangar per donar-li un cop de mà.

D'aquella època surt una de les millors iniciatives que ha impulsat i que ha arribat als nostres dies. A imatge del que es feia a Sant Andreu amb la revista de Cap a Peus, va tirar-ne endavant una també de 4 pàgines que anomenà **Tot Sagrera**. Volia ser una publicació més dinàmica que la revista Sagrera que es treia en aquell temps i que sortia quan podia. El número 0 va aparèixer a l'abril del 1982 i li va donar

Paisatges de La Sagrera 1976

Tómbola Parròquia de Crist Rei • Foto: Xavier Basiana Vers • Novembre 1976

inicialment una periodicitat mensual i ràpidament va passar a ser l'únic portaveu del dia a dia de l'associació de veïns i del barri. Hi va estar al capdavant en diverses èpoques que anaven suposant millores en disseny, número de pàgines i continguts. Gràcies a l'esforç d'altres persones que més endavant s'han fet càrrec de la revista, amb el nom canviat a **Tota la Sagrera**, segueix sent una esplèndida realitat com a òrgan d'expressió de la diversitat associativa del barri.

En el seu actiu també cal comptabilitzar la gestió que va fer a prop dels arquitectes que van dissenyar el Parc de la Pegaso, que va permetre aconseguir donar contingut a un espai que no anava en el projecte inicial i amb el que ningú no havia pensat i on es va ubicar uns quants anys el local de l'Associació de Veïns i que més tard es va convertir en l'actual escola bressol Parc de la Pegaso.

O el seu mecenatge que va permetre que la Sagrera disposés per primer cop d'una geganta, que en un procés popular es va anomenar Sagrerina.

Davant la dramàtica disponibilitat d'espais adients al barri per poder acollir activitats socials, culturals i de lleure, ha anat impulsant diverses iniciatives en les

que s'ha abocat de forma total i que han permès que instal·lacions que havien tingut un passat industrial i que estaven en desús com la **Nau Ivanow**, **l'Espai-30** (conformada per 3 antigues naus) i la **Nau Bostik**, passessin a formar part del mapa d'equipaments de la Sagrera i fessin possible acollir a moltes iniciatives que d'altre manera no haurien pogut dur-se a terme.

Cert que en els processos de gestió d'aquests equipaments, hem tingut discrepàncies respecte a formes concretes de dur-los, però també és cert que sense la seva visió i decisió, possiblement cap d'ells existiria.

I el cap li segueix bullint per emprendre noves fites. Sens dubte aquest llibre n'és una d'elles. Un testimoni imprescindible per fer un recorregut pels espectaculars canvis que s'han produït a la Sagrera en el darrer mig segle.

Paisatges de La Sagrera 1979

Plaça de les Rates • Foto: Xavier Basiana Vers • Maig-1979

Jordi Vilagut

(Desembre 2023)

Xavier Basiana: Un home, una càmera, un estudi, una vida i mil projectes
M'imagino en Xavier de nen, a la seva Manresa nadiua, mirant pel forat del pany, amb la mateixa curiositat que, anys després, buscaria la llum jugant amb el diafragma de les seves càmeres. Vaig trigar a conèixer en Xavier. No va ser el primer Basiana que vaig conèixer; ni el segon, ni el tercer... Desembarcar a l'Esplai em va permetre conèixer l'Anna, que anava al grup de la meva germana, i poc després el seu pare, que ens va despatxar la meva primera cantimplora a la botiga d'Esports Beristain on treballava; si no recordo malament a una Avinguda de la Llum que encara despertava encís i on els comerços s'hi guanyaven bé la vida. Com també vaig coincidir amb la Pilar Vers, la seva mare, molt vinculada a la parròquia, per on va discórrer estretament la meva infantesa.

Més endavant coneixeria en Ramon, també, de manera indirecta, per la meva germana. I d'en Xavier gosaria dir que la primera referència me la situa com a jugador de futbol sala. Llavors el Cidom era un equip respectable a la Sagrera i els qui en formaven part mereixien certa admiració. Me'ls mirava amb sana enveja als germans Basiana, així com en Xavier Carner, sota els pals. Poc després, tindria la fortuna de jugar amb ells, a La Sagrera Provençals. Tot un luxe formar part d'aquell

equip amb què vam guanyar una lliga en què vam haver de visitar fins a quatre vegades el terrible barri de la Mina. A la defensa, comptar amb en Xavier era una garantia. Malgrat que ja tenia una edat (ens portem una dotzena d'anys) i que no era tan ràpid, la seva experiència el convertia en tot un Beckembauer i en la veu assenyada al vestidor.

Just per aquella època, principis dels vuitanta, ens acollia al seu estudi per celebrar les reunions de La Sagrera Provençals. Aquell espai també se'm revelava diví, un lloc ideal per treballar amb tranquil·litat, ja fos amb la càmera per copsar la bellesa humana ja per traçar línies que després es traslladarien a l'escenari públic en forma de projectes arquitectònics.

Llavors ja havia copsat que en Xavier es movia amb intensitat en l'entorn associatiu del barri. Era freqüent trobar-me'l provant d'immortalitzar qualsevol esdeveniment que s'esdevingués a la Sagrera, amb la càmera ara penjada, ara eclipsant el seu rostre i disparant a tort i a dret.

Durant un temps vam distanciar-nos, no perquè s'hagués esquarterat cap vincle sinó perquè la meva vida se centrà en veure i ajudar el creixement dels meus fills.

Paisatges de La Sagrera 1980

Gitanets • Camp del Ferro • Foto: Xavier Basiana Vers • 1980

Un parèntesi de renúncies o de prioritats que, deu fer uns set anys, s'esvaí per reprendre aquella relació i col·laboració. Malgrat aquesta etapa, jo sabia dels seus projectes, primer adquirint la **Nau Ivanow**. La seva personalitat visionària permeté transformar una antiga fàbrica de pintures condemnada a l'enderrocament en un equipament cultural per a un barri que, si alguna cosa ha exhibit històricament, són les seves mancances en aquest tipus de recursos.

Rere aquell projecte, d'altres que en vindrien. **La Nau Bostik** prendria el relleu anys després com a il·lusió transformadora per eixamplar les instal·lacions culturals del barri. On altres hi podíem veure parets decrepites que es postulaven per convertir-se en runa, ell hi albirà l'aixopluc de les més diverses manifestacions artístiques. Amb la seva empenta, fou capaç d'il·lusionar i activar desenes de voluntaris que alçarien sobre pedres i ferro un espai que ha esdevingut un dels més característics del barri.

La Sagrerina és una altra de les icones que porta la marca d'en Xavier. Si ara fa vint anys ell va voler donar alçada al barri amb aquesta geganta que s'ha convertit amb ambaixadora del barri, poc abans de la pandèmia es posava en marxa sota el mateix nom un nou mitjà de comunicació, en aquest cas digital. Prou coneixia en Xavier el que suposa proveir d'informació al barri, atesa la seva vinculació amb l'Associació de Veïns de la Sagrera, que presidí, i el seu òrgan corresponent, el **Tota la Sagrera**.

Amb **La Sagrerina** ens proposàvem donar més dimensió comunicativa a la realitat del barri, a la vegada que aconseguir més agilitat, tot aprofitant la immediatesa que ens permetien les noves tecnologies. Com sol passar, la manca de recursos, i en especial del més preuat, el temps, n'ha dificultat l'evolució volguda, malgrat que aquest mitjà continua encabint amb freqüència interessants articles al voltant de l'actualitat del barri, inclosa la incorporació d'una nova geganta, l'arribada de la qual també cal atribuir-la al neguit d'en Xavier, a qui d'idees, inquietuds i ganes de fer coses mai no n'hi ha faltat.

També a **La Sagrera Es Mou per Les Lletres** hem comptat amb la seva col·laboració, on fins i tot ha sobrevolat la idea de posar en marxa una editorial que permetés editar llibres de quilòmetre zero. No sé si aquest projecte arribarà mai a veure la llum, però sí que acullo amb molta il·lusió que ara en Xavier hagi decidit posar fil a l'agulla per llançar aquest llibre. Qualsevol novetat editorial sempre és benvinguda i, ara que ja no podem jugar a futbol perquè els genolls ens grinyolen i esbufeguem més del que voldríem, seguim compartint altres inquietuds personals i de barri. Perquè si un dia arribéssim a perdre les ganes i ens fugissin les idees, res ja no seria el mateix. Però en Xavier ha demostrat que d'empenta no li'n falta. I el seu testimoni, sempre engrescat i compromès amb el barri, és un molt digne exemple a seguir.

Paisatges de La Sagrera 1981

La Vall Sistachs • C/ Josep Estivill • Foto: Xavier Basiana • Desembre 1981

Paisatges de La Sagrera 1982

Plantada 1r arbre Parc Pegaso • Foto: Xavier Basiana • 16 Maig 1982

o PUBLICITAT!

Retrats a La Sagrera 2004

Núria Hosta • Foto: Xavier Basiana Vers • 2004

Paisatges de La Sagrera 2018

Nau Bostik • Bienal fotogràfica • Foto Cristina Raso • 16 d'Octubre 2018

Retrats a La Sagrera 2005

Ferran Adrià a la Ivanow • Foto: Xavier Basiana Vers • 30 Maig 2005

Retrats a La Sagrera 2018

Frida Bostik • Foto: Xavier Basiana Vers • 22 Gener 2018

Retrats a La Sagrera 2008

Dani Nel·lo • Foto: Xavier Basiana Vers • 8 Octubre 2008

Paisatges de La Sagrera 2019

Nau Bostik • Foto: Cristina Raso Boluda • 20 Març 2019

Retrats a La Sagrera 2009

Silvia Perez Cruz • Foto: Xavier Basiana Vers • 25 Setembre 2009

**Espai fotogràfic
BASIANA VERS**

La BOSTIKINA en obres • 27 de gener de 2024

C/ Ferran Turné, 1 • Nau Bostik • Espai La Bostikina • Foto: Xavier Basiana Vers • Febrer 2024

Retrats a La Sagrera 2019

Leïla • Foto: Xavier Basiana Vers • 11 Febrer 2019

Nou equipament a la Sagrera

Fa un temps que vaig penjant a les xarxes fotos dels Paisatges de La Sagrera. Finalment, el barri tindrà un espai permanent per poder-les veure. Hem recuperat una Nau dins del recinte de la Nau Bostik que farà la funció de Museu Fotogràfic del barri. Es dirà espai **La Bostikina** i estarà operativa a finals de febrer.

Gràcies pel seguiment que m'heu fet durant aquest temps.
Ja informarem del dia de la inauguració!

C/ Ferran Turné, 1 • Nau Bostik • Nau 6 • La Bostikina • Espai Basiana Vers
08027 • Barcelona • 616 364 831 • xbasiana@gmail.com